

šnopsarjev in celo navadnih barab motiti shod, a brez uspeha.

Deželni zbor štajerski.

Predlogi slovenskih poslancev.

G. J. Roškar je vtemeljel 3. oktobra svoj predlog zastran podpore, katero naj podeli dežela po grozni toči poškodovanim posestnikom v šentlenartskem in deloma tudi v mariborskem okraju. Predlog se je izročil finančnemu odseku. Gosp. J. Vošnjak je predlagal, da v letošnjem pomladanskem zasedanju, naj se ustanovi v šoštanjskem ali celjskem okraju poljedelska šola s slovenskim poučnim jezikom. Ta predlog je imenovan poslanec vtemeljel pretečeni teden ter omenil, da je šoštanski okrajni zastop obljubil podeliti 5000 K podpore, če se ta šola ustanovi v šoštanjskem okraju. Predlog se je odkazal deželno kulturnemu odseku. G. dr. Jurtela je vtemeljeval svoj predlog, naj se da zdatna odškodnina pribivalcem v dravski dolini, kateri so hudo poškodovani po zadnji povodnji. G. Kočevar je vtemeljeval svoj predlog, naj se popravi pesniška struga. Tudi ta dva predloga sta se odkazala dotičnim odsekom.

Vinorejski odsek se je volil v seji pretečenega petka in šteje 12 udov. Izmed Slovencev sta izvoljena v ta odsek gg: dr. Jurtela in Kočevar; konservativcem je dovolila nemško-narodna večina le enega člana; izvoljen je g. Holzer; Rokitsky jeva stranka ima tudi enega uda in sicer je izvoljen v ta odsek Rokitsky sam proti volji nemških narodnjakov, kateri so glasovali proti njemu.

Izvolil se je pretečeni teden takoiimenovani politični odsek, ki šteje 15 udov. Izmed slovenskih poslancev sta izbrana v ta odsek gg: dr. Dečko in dr. Hrašovec. Od vseh strank deželnega zbora se zahteva sprememba zdajšnje volilne postave za deželni zbor. Na nekatere krivice te postave je kazal rrcf Robić, ko je vtemeljeval svoj predlog. Če pomislimo, da veleposestniki, katerih je celo malo število, samo 200, volijo 12 poslancev v deželni zbor; da štejejo mesta in trgi okoli 300.000 prebivalcev, pa imajo 25 zastopnikov, medtem, ko ima 900.000 kmet-skih ljudi le 23 deželnih poslancev, se vidi, kolika krivica se godi kmetstvem ljudstvu v štajerski deželni zbornici. Sicer se bodo te zadeve še jako obširno razpravljale v političnem odseku in v zbornici. Katoliški, slovenski in bauernbündlerski kmet-ski poslanci so imeli skupno posvetovanje, kako namera-vajo postopati v tej najvažnejši zadevi. Zakaj, če se število kmet-skih poslancev primer-no ne pomnoži, bodo vse naše pritožbe ostale prazne in brezvspešne. Vpeljala se bo tudi za deželni zbor nova volilna skupina po vzgledu V. kurije za državni zbor. Slovenski poslanci zahtevajo, da bodo v prihodnje sami iz svoje sredine smeli voliti enega deželnega odbornika. Nemški kmet-ski poslanci naj pa volijo tudi svojega deželnega odbornika sami iz svoje sredine. Tako bi prenehala napetost nad slovenskimi in nemškimi kmet-skimi pos-lanci, če se na taki način pomnoži število deželnih odbornikov od šest na sedem.

Dva govora poslanca Žičkarja.

V seji štajerskega dežel-n. zbora dne 2. oktobra t. l. je utemeljil poslanec Žičkar uravnavo Sevnišnice s temi-le besedami:

„Visoka zbornica! V predlogu, katerega smo vlo-žili dne 17. aprila t. l. glede uravnave potoka Sevnish-nica, so se navedli razlogi, zakaj je poprava struge tega potoka neizmerno važna in potrebna. Hudournik Sevnishnica teče od Planine skozi ozko dolino in sicer skozi občini Zabukovje in Sevnica proti Savi, v katero se izliva nekoliko više nad Sevnishko železniško postajo. Ob času nalivov podsuje Sevnishnica bližnje njive in travnike z gramozom, tako, da se rodovitna zemlja ne da več osnažiti. Mnogo rodovitne zemlje je že ta hudo-urnik razdjal in odnesel. Ob potoku Sevnishnica se na-haja več mlinov in žag; jezove je že večkrat razdrl. — Ob Sevnishnici pelje od Planine proti Sevnici okrajna cesta; ob povodnji se večkrat ta cesta poškoduje. Po sporočilu okrajnega odbora v Sevnici je zadnja povodenj to cesto zopet hudo poškodovala; poprava ceste je pro-

računjena na 4348 K 66 v; del tega zneska bo morala trpeti dežela. — Poškodbe, katere je zadnja povodenj na njivah in travnikih povzročila v Sevnishki občini, znašajo 6000 K; poškodbe na njivah in travnikih v občini Zabukovje pa 4000 K. — Da se ta hudournik Sevnishnica uravna, v ta namen so se vršile že nekatere preiskave in sicer vsled mojega nujnega predloga, ka-terega sem vložil v državnem zboru. Dotična pisma se morajo nahajati pri namestnji v Gradcu. — Bilo bi torej ne le samo na blagor tamošnjim posestnikom, temveč tudi na hasek sevnishkega okraja in štajerske dežele, da se struga tega hudournika kmalu popravi. Občina Sevnica in Zabukovje sta se obrnili na me, v kateri prosita deželni zbor, da se poprime te tako važne zadeve. Ugojam si torej predlagati sledeče:

Visoki deželni zbor skleni: Predlog zastran po-prave potoka Sevnishnica naj se izroči v posvet in po-ročilo deželnemu kulturnemu odseku. — (Predlog se sprejme.)

Potem je podelil deželni glavar zopet poslancu Žičkarju besedo, da utemelji svoj predlog glede uravnave potoka Močnik v Artički občini in Gabernico s Sromljico v Zakotu pri Brezicah.

„Visoka zbornica! Na prvem mestu imenovani potok Močnik izvira v Križah, teče skozi več sosesk artičke občine in se izliva v Savo v občini Zakot. Zavoljo velikih ovinkov, katere dela Močnik ob svojem toku skozi njive in travnike, preplavlja ob vsakem nalivu zemljišča ter poblati travo tako, da se ne more več rabiti kot krma za živino, temveč le za nasteljo. Če nastopi deževje ob košnji, odnese voda vso travo. Jasno je torej, da so takšne razmere na neizmerno škodo za živinorejce. Dva in dvajset kmetov iz občine Artiče je prosilo, naj se ukrene potrebno, da se ta potok uravna. Ravno to velja o potoku Gabernica in o Sromljici, stranskem pritoku h Gabernici pod Brezicami. Tudi tamošnji kmetje trpijo veliko škodo vsled hlata, katero nanašata ta potoka na sosednje travnike. Župan iz Zakota mi je pripovedoval, da ubogi ljudje oblateno travo perejo ali pretresajo, da bi se vendar vporabljal kot krma za živino; navadno brez uspeha. Trava se tudi tukaj, kakor pri Močniku, vporablja navadno le kot stelja za živino. — Glede teh potokov, Močnika in Gabernice, so se že vršile, kakor sem zve-del, neke preiskave in se morajo dotične listine naha-jati pri c. kr. namestnji. Škoda, katero prizadevajo ti potoki, je velika. Slisal sem, da ob povodnji znaša skupna škoda, katero delajo imenovani potoki: Sevnish-nica, Močnik, Gabernica in Sromljica, 50.000 kron Razvidno je torej, da je neobhodno potrebna poprava strug vseh teh potokov in predlagam sledeče:

Predlog glede poprave potokov Močnika in Ga-bernice s Sromljico naj se izroči deželnemu kulturnemu odseku v posvetovanje in naročilo. — (Se sprejme.)

Govor poslanca Vošnjaka.

„Visoka zbornica! Že pred tremi leti se je mnogo okrajnih zastopov na Spod. Štajerskem obrnilo do vis. dežel. odbora za ustanovitev kmetijske šole s sloven-skim učnim jezikom. Nočem vzrokov kritikovati, s ka-terimi je deželni odbor te prošnje odklonil ter se hočem omejiti le na stvarno vtemeljevanje mojega predloga.

Obče znano je, da naše kmetijstvo v ozirum na krajevne razmere bije težek boj za svoj obstanek z ozirom na one kraje, ki so glede njih lege in zemeljskih sposobnosti mnogo ugodnejši situirani, in ker je tedaj mogoče z manjšim trudom oziroma z manjšimi stroški doseči obilnejše pridelke. Pri nas je kraj več ali manj hribovit. Vsled tega pride prebivalstvo s širšim svetom le malo v dotiko in posledica tega je, da je ljudstvo zelo konservativno ter se še mnogo drži šeg in navad svojih prednikov tako v socialnem življenju kakor v gospodarstvu. Kakor se pa vsa obrt preustroja v mo-derno urejeno industrijo, da zamore obstati konkurenco nasproti drugim sotekmecem, ravnotako je potrebno, da se našemu še v zastarelih mejah gibajočemu kme-tijstvu opomore s tem, da se na podlagi sedanjih iz-kušenj kmetstvem zarođu preskrbi primeren pouk in sicer v teoretični in praktični obliki.

Ako se hoče kmetijski stan sploh še ohraniti, ne zadostuje danes več odpisovanje davkov in tudi ne delno razbremenjenje posestev, temveč treba je še tem-ljitega pouka mlademu kmetstvem zarođu. Takega pouka pa zamorejo naši kmetijski sinovi le deželni biti, ako se taka šola ustanovi v ne preveliki oddaljenosti krajev, katerim je namenjena, ako je poučni jezik slovenski, ker naši kmetijski sinovi drugega jezika ne razumejo. — Sicer so pa kmetijske šole tako urediti, da ustrezajo krajevnim potrebam istega okoliša, za katerega so namenjene. Moj predlog se sicer glasi na enoletni tečaj, s tem pa nikakor ni rečeno, da se isti ne bi smel raztegniti na dveletni pouk, ako bi iz strokovno tehničnih ozirov to potrebno bilo.

Da je pa potrebna kmetijska šola za slovenski Štajer potrebna, kaže dejstvo, da se na kmetijski šoli na Grmu na Kranjskem nahaja polovica frekventantov iz Štajerskega.

Učni načrt na tej šoli naj bi bil enak načrtom drugih kmetijskih šol nižje vrste ter bi se naj v njej poučevali vsi predmeti, ki spadajo h kmetijstvu, pred vsem živinoreja z mlekarstvom, svinjereja, zboljšanje travnikov in njiv, vino- in sadjereja, vrtnarstvo, hme-ljarstvo, čebelarstvo, vrbarstvo, gozdarstvo itd. Mislim, da bi ne bilo težko najti primernege posestva, ki bi se dalo v ta namen adaptirati, in tudi stroški za deželo bi ne bili preveliki, ker bi gotovo država k ustanovnim stroškom že zdatno prispevala in tudi primerne letne podpore dajala. Okrajni zastop šoštanski je tudi že dovolil enkratnega prispevka 5000 K za slučaj, da se

dotična šola ustanovi v sodnijskem okraju šoštanjskem. Ker danes na Štajerskem sploh, posebno pa na Spod. Štajerskem še kmetijski značaj prevladuje, in ni priča-kovati, da bi se v preglednem času v tem oziru kaj spremenilo, se z ustanovitvijo označene kmetijske šole pač ne sme odlagati, ako se naj deželne koristi narav-nost ne oškodujejo.

V formalnem oziru predlagam, da se le-ta moj predlog izroči kombiniranemu finančnemu in deželno-kulturnemu odseku.

Za Ptuj in Ormož.

Deželni poslanci dr. Jurtela in tovariši so stavili za podporo vsled zadnje povodnji Drave v sodnijskem okraju Ptuj in Ormož poškodovanih naslednji predlog:

V pretečenem tednu je prestopila Drava vsled močnega naliva na Koroškem tudi v sodnijskem okraju Ptuj in Ormož svoje bregove ter je preplavila veliki del polja ter uničila različne pridelke skoro popolnoma. Prizadet je večinoma najubožnejši del prebivalstva. Ti potrebujejo nujne podpore od dežele in države.

Podpisani predlagajo sledeče: Visoki deželni zbor naj sklene: C. kr. vlada se pozivlje, naj da takoj pre-iskati — ako še to ni storila — vsled povodnji Drave povzročeno škodo v sodnijskih okrajih Ptuj in Ormož ter naj dovoli poškodovanim posestnikom denarno od-pomoč. 2. Deželni odbor se pooblasti, da dovoli dotič-nim posestnikom poškodovani svoti primerno podporo. Gradec, dne 21. septem. 1903.

Dr. Fr. Jurtela in tovariši.

V seji, dne 13. t. m. se je dovolil po-slancu Ornigu dopust za ta teden, nemara da lahko gre v trgatav. Že verjamemo, go-spod Ornig, da je bolj »lušno« v trgatvi, kakor pa sedeti zgoraj v Gradcu ter zastopati koristi svojih volilcev! Slovenski poslanec dr. Dečko pa je utemeljil svoj predlog glede uravnave Savinje in Voglajne pri Celju. Predlog poslanca dra Dečka in tovarišev o uravnavi Hudinje v občini Škofjaskas se je odredil deželno-kulturnemu odseku. Sicer pa se je v tej seji večinoma govorilo le o hra-nilnici konservativnega kmet-skega društva, katero so bauernbündlarji srdito napadali, konservativni nemški poslanci pa vneto za-govarjali.

Dopisi.

Trbegovci pri Sv. Juriju ob Ščavnici. (Občinske zadeve.) Ako pogledamo pol-drugo leto nazaj, obhajajo nas žalni spomini na naše občinske volitve. Čeravno pregovor pravi, po toči je prepozno zvoniti, vendar naj zvejo cenjeni bralci »Slov. Gosp.«, kdo je pravzaprav zakrivil, da bodo očka Bračko še dalje sedeli na prestolu okrajnega zastopa gornjeradganskega.

Zavedni Slovenci so se že eno leto pred občinskimi volitvami naše trbegovske, galuške in drugih občin pripravljali na volilni boj, dobro vedoč, da ravno od občin župnije Sv. Jurija ob Ščavnici je odvisna zmaga v za-stopu.

Opozorili so gospodarsko polit. društvo v Ljutomeru, katero ima tudi svoj delokrog za gornjeradganski okraj, naj začne delovati, naj prireja shode, preskrbi govornike, kateri naj naše kmete poučijo, da se ne da več delati po starem kopitu.

In res, društvo je začelo prirejati najprej zaupne shode: v Ljutomeru, Sv. Juriju in Kapeli. Shodi so bili sijajno obiskani, navdušenje veliko. Pa naenkrat je vse potihnilo, ni bilo ne sluha ne duha po obljubljenem javnem shodu s Ivanjcih, ne vem, iz kakih vzrokov. Posledice tega so se kmalu potem pokazale pri občinskih volitvah v naši trbe-govski, galuški in drugih občinah. Posebno v naši občini smo se volitve vdeležili nena-vadno, mnogoštevilno, pa vkljub vsej agitaciji se nismo nadjali zmage. In vendar smo z dvema glasoma večine zmagali.

Pa čuj narod slovenski in strmi! Komu bi se moglo še kedaj zaupati? Ker sta moža, obče spoštovana, resnična v besedi, uda bral-nega društva, navdušena Slovenca, (kakor sta se kazala) volila župana nasprotnika Vučina. Strmeli in obmolknili smo, da sta mogla Lorenc Kocmut, posest. v Sovjaku in Anton Kegl, posest. na Ženiku, kaj takega storiti. Bridko sem vzdihnil: tedaj tudi ti

Brut! Nehote se mi je misel vrnila, sedaj je tudi pri prihodnjih volitvah okrajni zastop izgubljen za nas, kar se je žalibog letos uresničilo. Ako se že na take ljudi ni zanesti, je pač težko še delo!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Dobrna pri Celju. Dan 18. oktobra na Dobrni obeta biti velik dan. Na vseh koncih in krajih se delajo velike priprave, da bo vdeležba zares velikanska. Dobrna je pa tudi zares pripraven kraj za političen shod in ob enem takih shodov potrebna. Nemčurstvo buta z vso silo na vrata narodne Dobrne, treba je torej, da se take nakane primerno zavrnejo — Nobenemu ne bo žal, kateri pride 18. oktobra na Dobrno. Razmere v naši državi so tako zamotane, stališče Slovencev na Štajerskem tako težavno, da je za vsakega domoljuba potrebno, da sliši naravnost iz ust gg. državnih in deželnih poslancev, kako da stvari stojijo. Imamo se pa Slovenci sploh in Dobrnčani še posebej veliko želj in pritožb, o katerih se hočemo pomeniti. Torej od blizu in daleč 18. oktobra vse na Dobrno. Zborovanje bo po večernicah in sicer v občinski hiši; prostora je dovolj. Vsakemu poštenemu Slovincu je pristop prost.

Državni poslanec vitez Berks nam brzojavno poroča, da bo v nedeljo na Dobrni poročal namesto zadržanega g. Žičkarja vitez Berks. Ne vemo, zakaj je poslanec Žičkar zadržan, a izvestno ne zaradi tega, ker bi se bal priti na shod. O takem strahu govori namreč »Slov. Narod«, nemara zopet po inspiraciji znanega mladega »narodnjaka«, ki se na Štajerskem hlina duhovnikom, v kranjskih listih pa jih imenuje lumps, kakor tokrat g. Žičkarja. Naši ljudje pa gredo takim »rodoljubom« na limanice!

Osebnost. Višji davčni nadzornik v Slovenjgradu Adolf Klodič vit. Sabladski je prideljen ljutomerskemu okrajn. glavarstvu v službovanje. — Pri nekem izletu v Kamnik se je poškodoval načelnik železniške postaje v Rajhenburgu, g. Franc Podkrajšek. Zaradi tega se je odpovedal službi postajenačelnika ter je premeščen v Ljubljano.

Promocija. Na graškem vseučilišču je bil dne 9. t. m. promoviran gosp. Fr. Čeh doktorjem vsega zdravilstva.

Najvišje potrjenje. Izvolitev Franca Zdolšek predsednikom okraj. zastopa Vranskega in Mihaela Jezovšek njegovim namestnikom je cesar potrdil.

Mariborske novice. V Mariboru obstoji nekaj let pevsko društvo pekovskih pomočnikov. Blagajničar tega društva je bil pekovski pomočnik Jože Šlik, ki je pa te dni izginil iz Maribora. Z njim je izginila tudi blagajna. — Minoli teden so prijeli tatice, ki je vedno kradla vence raz grobov tukajšnjega pokopališča, v osebi 60 letne brezposelne Marije Polanec, ki je rojena v Trnovcah, okraj Ptuj. Zasačili so jo pri kradenju rož. — Dne 9. t. m. so zaprli nekdanjega železn. uradnika Adolfa Seuffert zaradi prestopka navedenosti. — Minolo soboto je vdarilo oje hlapca Franca Kojce, ko je peljal voz gnoja ter je vodil konje pri oju, tako močno v prsa, da se je zgrudil na tla. Prepeljali so ga v bolnišnico. — V soboto, dne 17. t. m. priredi tukajšnja Čitalnica obiteljski večer. — Namesto podrte brvi bo začasno napravljen brod, ki bo brezplačno prevažal ljudi.

Iz štajerskega dež. šol. sveta. V seji dne 24. septem. je sklenil deželni odbor povečati ljudsko šolo v Ljubnem v štirirazredno; na znanje se je vzela otvoritev obrtnega kurza v Marnbergu. Nastavljeni so kot nadučitelji sledeči gg.: na ljudski šoli v Lugovcu nadučitelj Rudolf Poklič iz Velke, na ljudski šoli v Št. Ožbaldu pri Eibiswaldu zasebni učitelj v Šostanju Jan. Šuen,

na ljudski šoli v Podčetrtku nadučitelj Franc Lovrec iz Olimja, na ljudski šoli pri Sv. Marjeti na Drav. polju tamošnji šolski vodja Andrej Golob, na ljudski šoli s slovenskim učnim jezikom v okolici Velenje učit. in šol. vodja Janez Rupnik iz Špitaliča in na ljudski šoli v Majšpergu učit. Jož. Lovrec od Sv. Urbana pri Ptuj. Kot učitelj in šol. vodja je nastavljen na ljudski šoli v Gornji Rečici učit. in šol. vodja Henrik Hribernik od Sv. Miklavža nad Laškim. Kot učitelji ozir. učiteljice so nastavljeni sledeči gg. in gđene: na ljudski šoli v Marnbergu učitelj Jožef Widmoser iz Puščave, na ljudski šoli v Makolah učitelj in šolski vodja Jurij Lulek iz Podturja na Koroškem, na ljudski šoli v Studenicah učit. Sebastijan Krotky iz Reke, na ljudski šoli v Vidmu učit. Franc Jamšek iz Selnice ob Dravi, na ljudski šoli pri Sv. Katarini nad Laškim učit. Rudolf Kalan iz Pišec, na ljudski šoli v Hrastniku učit. Ant. Hohnjec od Sv. Petra pod Sv. gorami, na ljudski šoli v Št. Lovrencu na Drav. polju tamošnji učitelj Al. Bučar, na ljudski šoli pri Sv. Andražu v Sl. gor. učitelj Franc Cvetko od Male Nedelje, na ljudski šoli v Makolah učiteljica Marija Hos iz Negove, na ljudski šoli v Črešnevcu učiteljica Pavla Miklavc iz Makol, na ljudski šoli v Šmartnu ob Paki Antonija Valenčič iz Stranice, na ljudski šoli v Galiciji učiteljica Ivana Klemenčič iz Gotovelj, na ljudski šoli pri Sv. Andražu v Sl. gor. učiteljica Aloj. Cvetko roj. Frauensfeld od Male Nedelje. Kot pomožni učitelj za šol. okraja Ljutomer in Gor. Radgona je imenovan učitelj gosp. K. Mavrič v Križevcih pri Ljutomeru.

Trgatev se je ta teden začela po naših vinogradih. Vino bo, kakor poznavatelji zatrjujejo, izborna in sicer več, kakor se je splošno pričakovalo, ker baje dobro teče.

V obrambo proti lutrovcem je izšla v tiskarni sv. Cirila v Mariboru knjižica: »Luther, wie er lebte und lebte«. Cena knjižice 60 vin. po pošti 10 vin. več. Znesek se vpošlje tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Odlikovanje. Na dvornem lovu v Mürzstegu je odlikoval povodom opravljanja službe ruski car Nikolaj II. s srebrno kolajno žandarma Avgusta Petrak, ki je rojen Savinječan.

Nova železnica. Za pripravljala dela železnice iz Petrovc do premogovnika v Zabukovcih je dobil koncesijo L. vitez Mašek pl. Bosnodol.

Umrli je minuli teden posestnik Anton Hribernik v Braslovcah. Rajni in jeden, ki še živi v Braslovcah, sta zadnja, ki sta služila štirinajst let cesarja in sicer pod feldmaršalom Radeckijem. — V Falu ob kor. žel. je umrl v ponedeljek, dne 12. t. m. po noči lesni trgovec in posestnik Jožef Ilgo v 50. letu.

Ogenj. V sredo, dne 7. t. m. zvečer je zgorel v Ostrožnem marc posestnika Demica p. d. Ocvirka iz Zadobrove. Najemniku Ratajcu je zgorelo za 200 K krme. — V Gornji Vižengi pri Sloven. gradu je zgorela 7. t. m. hiša in gospodarsko poslopje posestnika Janeza Verzonika. Ljudje so komaj živino rešili, vse drugo je zgorelo. Posestnik ni bil zavarovan.

Nesreče. V bližini Slovenjgradca je bil povožen dne 7. t. m. Gregor Greiner, kovač iz Spod. Dravograda. Predno so ga prepeljali v bolnišnico, je umrl. —

Ruški kmetijski fantje. V zadnji številki »Slov. Gosp.« je dopis iz Ruš, ki bi znal škodovati poštenju vrlih »narodnih ruških fantov. Resnici na ljubo moramo povedati, da so se le drvarski fanti stepli, kateri so se v vasi preveč dobrega vinca navlekli.

Ptujske novice. Zaradi javnega nasilstva je zaprt Janez Podhostnik, kočarski sin od Sv. Barbare v Haložah, hrvaški živinski trgovec Jakob Hruškar iz Vidovec, okraj Varaždin in viničarski sin Jožef Hojnik.

Od Sv. Lovrenca na Drav. polju. Velika žalost je zadela našo mladeniško Marijino družbo. V teku štirih tednov je nemila

smrt pobrala iz naše srede dva nepozabna sobrata, šestnajstletnega Antona Žunkovič in štirindvajsetletnega Antona Mohorko. Oba sta umrla po kratki vročinski bolezni, prevadena s sv. zakramenti. Pogreb obeh je bil prav gniljiv; vključ silnemu poljskemu delu se ga je udeležilo lepo število družbenikov. Med petjem in molitvijo so izročili rajna sobrata materi zemlji; tudi sv. obhajilo so za prvega že darovali, za drugega pa še bodo. Bog daj rajnim sobratom večni mir in pokoj, vrlim družbenikom povrni delo usmiljenja, žalujočim starišem, bratom in sestram pa podeli tolažbe!

Prememba poštnega imena. Pošta Cerkevnik v Slov. goricah se sedaj zove »Sv. Anton v Slovenskih goricah«.

Rihtarovski občani bi pač morali biti vsega obžalovanja vredni, ako bi ne zmogli v celi občini sposobnejšega moža za občinskega predstojnika, kakor je tačasni njihov župan Peter Kajdič. Tako sem vzel pred nekimi dnevi v Rihtarovsko občino pristojno družinice M. N. v službo, ki je prineslo od Kajdiča popisane poselske bukvice seboj. V poselske knjige, ki so pač najvažnejši dokument za vsako družinice, spravil je ta človek take »kozle«, da jih pač menda celi svet ne bi mogel razumeti, čeravno je Kajdič hotel biti »nobel« ter pisati nemški. Evo vam dragi bralci par črtic iz te knjige, da sprevidite, kako je opisal Kajdič to osebo: Velikost: Kalajn; obraz: Roth; oči: grau; obrvi: Muhl; nos: Mahl; usta: Gešpiet; lasje: Prane; zobje: guh. — Bravo, rihtarovska občina, da imaš takega učenjaka, kot moža na prvem mestu v občini! Pošlji ga na Kitajsko, tam mogoče dobi službo vseučilišnega profesorja, a tu med Slovenci smejejo se lahko celo krave njegovi nemški »sprahi«. Sami pa zberite za vodstvo občine moža, ki se ne bode sramoval materne jezika. — A. Š.

Slovenci gornjeradgonskega okraja ne pozabite, da je naše volilce, dne 11. sept. najhujše izzival Johann Kurboš, gostilničar »pri Slonu« v Gornji Radgoni.

Potres. V nedeljo, dne 11. t. m. so začutili v Ljubnem okoli 9. ure zvečer potres, ki je trajal približno dve sekundi.

Oče je »sedel« namesto sina. Posestniški sin Jurij Plevnik iz Virštanja pri Šmarju je bil obsojen pri sodniji v Celju na dva meseca ječe. Ker se mu pa ni dopadlo v ječi, katero je že prej večkrat okusil, pregovoril je svojega očeta Jurija Plevnika, da je šel namesto njega »kaše pihat«. Toda sodnija je za to goljufijo zvedla — ter obsodila očeta na eden teden zopora in tudi sin je dobil še eden teden povrh.

Otvoritev konjiškega okrajnega glavarstva se je slavila dne 12. oktobra z zajutrekom in obedom v dveh nemških gostilnah. Na slavlje so prišli sami gospodje, seveda nemški in nemškutarski. Ali okrajno glavarstvo ne bo tudi za slovenske kmete?

Tatvine. Dne 5. t. m. je ukradel neznan tat županu v Mali vasi, medtem ko so bili ljudje na polju, iz stanovanja občinski pečat in okoli 10 K denarja. Isti dan je bilo ukradeno posestniku Janžekovič v Gajovcih več stvari med temi tudi srebrna ura. — Na Gornji Polskavi je nekdo že dalje časa kradel v tamošnjem potoku postrvi. Minoli petek so pa vjeli v Mariboru Marijo Trumer iz Gor. Polskave, ko je hotela prodati v neki tukajšnji gostilni postrvi. Pred sodnijo se bode zagovarjal tudi njen mož, ki je lovil ribe. — V noči od 1. na 2. decembra leta 1899 so neznani tatovi ulomili v klet gostilničarja Slaček v Ščavniški dolini ter mu ukradli pet litrov žganja. Iz kleti so potem prišli v kuhinjo in lopo, odkoder so hoteli s silo vdreti v sobo, kjer je gospodar spal. Streljali so v duri ter grozili gostilničarju, da ga umorijo, če ne da denarja. Ker k sreči niso mogli ulomiti vrata, razbili so okna in eden je vrgel goreč šop slame skozi okno v sobo. Nato so še zažgali gospodarsko poslopje. Škode so napravili za 1572 kron. Takrat je orožništvo brezuspešno iskalo hu-